

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Papežové, Ph.D. a přísedících Ing. Lubomíra Nechvátala a Zdeňka Šimana v hlavním líčení konaném dne 26. října 2022 v Pelhřimově,

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

v období nejméně od prosince 2020 do 23. 5. 2021 v [REDACTED], v místě svého bydliště, v bytě obytného domu čp. [REDACTED], kde bydlel společně se svojí družkou [REDACTED], se k této choval vědomě zlovolným způsobem a zejména ji fyzicky a psychicky týral, když zejména:

- 1) přesně nezjištěného dne, pravděpodobně v měsíci prosinec roku 2020 [REDACTED] po předchozí slovní rozepři rdousil oběma rukama, až poškozená začala lapat po dechu, poté jí pustil a odešel,
- 2) přesně nezjištěného dne, pravděpodobně v měsíci leden roku 2021, v podnapilém stavu po předchozím požití alkoholických nápojů v průběhu slovní rozepře vulgárně nadával [REDACTED]

██████████ a pak i ji fyzicky napadal, zejména ji svalil na podlahu, znehybnil jí nohy, chytil ji za vlasy a s její hlavou nejméně třikrát udeřil o podlahu, dále ji nejméně čtyřikrát udeřil pěsti do břicha a poté, co ji ze sevření pustil a jí řekl „vypadni nebo tě zabiju“, přičemž poškozená v obavě z jednání obviněného utekla do vedlejší místnosti,

3)

přesně nezjištěného dne, pravděpodobně v měsíci únor roku 2021, vulgárně nadával ██████████ a poté ji fyzicky napadl, zejména ji oběma rukama uchopil za horní část těla a odhodil ji na roh stěny, do které poškozená narazila zády, poté upadla na zem a nebyla schopná sama se zvednout, načež ji uchopil v podpaží a odvedl ji do ložnice, tak, že ji nohama táhl po podlaze, v ložnici ji hodil na postel a odešel, při odchodu z ložnice uzamkl dveře a nechal poškozenou nejméně na jednu hodinu v ložnici zamčenou,

4)

přinejmenším v době kolem 00:30 hodin dne 23. 05. 2021 po předchozí slovní rozepři v ložnici bytu fyzicky napadl ██████████ nejméně tak, že ji ležící na zádech v posteli zasedl, oběma rukama ji rdousil takovou intenzitou až začala chrčít v důsledku znemožněného dýchání, načež sevření povolil, uchopil ji za obě ruce a zvedl jí do polohy vsedě, opětovně ji uchopil oběma rukama za krk a začal jí znovu rdousit, v průběhu čehož se dožadoval, aby vstala z postele, čehož poškozená nebyla schopna a pouze zakřičela, přičemž od dalšího útoku ██████████ upustil a odešel do vedlejší místnosti,

a poškozená ██████████ v důsledku opakovaného fyzického a psychického napadání ze strany obviněného trpí syndromem posttraumatické stresové poruchy, které je těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku pro delší dobu trvající poruchu zdraví, zatímco poškozenou utrpěná drobná poranění, zejména pohmožděniny na rukách, nohách a břichu, drobné odřeniny, podlitiny na krku a pravé ruce, jsou poraněním, které není z hlediska soudně lékařského považováno za ublížení na zdraví ve smyslu § 122 trestního zákoníku,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 /dvou/ let a 6 /šesti/ měsíců.**

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu 3 /tří/ let za současného vyslovení dohledu.**

Podle § 85 odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost** ve zkušební době podle svých sil nahradit nemajetkovou újmu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené ██████████ **nemajetkovou újmu ve výši 40 000 Kč** a ohledně zbývajících nároku ve výši 160 000 Kč se poškozená podle § 229 odstavec 2 trestního řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z provedeného dokazování byl zjištěn skutkový stav.
2. Obžalovaný uvedl, že se cítí nevinný. Ohledně bodu 1) obžaloby uvedl, že když se nastěhovali společně do ██████████ tak čekali nový život. Vše se komplikovalo tím, že poškozené vadila jeho dcera, což ústilo pořád v nějaké hádce. Poškozená nechtěla zůstat s jeho dcerou doma sama. Vyústilo to také v nějakou hádku a facky mezi ██████████ a poškozenou a tato jí potom bezdůvodně hodila na ten stůl. Když byl doma s dcerou, tak se nemohl nikam vzdálit. K bodu 2) obžaloby uvedl, že není pravda, že poškozenou mlátil na zem, nebo ji nějak fyzicky napadal, nadával jí, ale nadávali si oba dva a vyčítali si věci. Kolikrát mu vzala klíče, aby nešel ven, nebo si poškozená zalezla, než vychladne. Ohledně bodu 3) obžaloby uvedl, že se hádali pokaždé, když měli doma dceru na víkend. Čtrnáct dní soužití bylo super, ale pak přijela jeho dcera a poškozená říkala, že on si jí vůbec nevšímá a že si všímá jen dcery. Kolikrát z malé hádky vznikly větší hádky a zbytečné strkanice. Když byli doma jen s poškozenou a jejími dětmi, tak všechno vycházelo krásně, a všechno bylo uvolněné, poškozená terorizovala jeho dceru. Ohledně bodu 4) obžaloby uvedl, že byla opět dcera u něho na víkend, v pátek bylo vše v pohodě, nic nenasvědčovalo tomu, že poškozená má něco za lubem. V neděli ráno byla eskalace jejich hádky, která se vedla přes dvě hodiny. Už byl hodně unavený, dvě hodiny se hádali. Dcera byla vedle v pokojíčku. Poškozená mu vyčítala, že si jí málo všímá a s dcerou vymetá kdejaký kout, on už byl hodně unavený, tak dělal, že spí. Spí na posteli u okna a poškozená na kraji kvůli tomu, aby mohla lépe slézt z postele. Poškozená mu tahala peřinu, v tom se to vyeskalovalo, tak jí zasednul a rdousil jí oběma rukama, aby se uklidnila a spala. Potom si vzal svoji peřinu a šel vedle do obývacího. Znali se pět let a čtyři a půl roku spolu bydleli. Její děti měly střídavou péči, týden u matky a týden u otce a každých 14 dní k němu jezdila jeho dcera. Když k nim jezdila dcera a společně s nimi bydlela, tak začaly hádky mezi nimi. Hádky probíhaly převážně od vyčítání, že on si všímá jen své dcery a jí se věnuje málo. Poškozená napadala jeho dceru fyzicky. Když se hádali víc, tak on chtěl odejít, protože se nerad hádá, je mu z toho zle a chce odejít do jiné místnosti. Poškozená ale hned jde za ním do jiné místnosti. Kolikrát hádky eskalovaly do zbytečných strkanic, musel jí odstrkat do ložnice, aby až vychladne, přišla. Klíčem udělal, že jí zamknul a odemknul, aby si myslela, že je zamčená, ale nebyla. Pouze v jednom případě došlo ke strkanici, neudeřil jí hlavou o podlahu. Když se žena brání, tak si poposedne na zem, takže to vypadá, že jí shodil, ale to není pravda. Nadával poškozené, ale při hádce. Poškozenou rdousil až toho tříadvacátého, hádali se, jemu se už chtělo spát, byl v polosnánku a chytil ho amok. A to není člověk, který se rozčiluje. To byl ale ojedinělý případ. V běžných hádkách před tím docházelo jen ke strkanicím. Když chtěl jít do vedlejšího pokoje, tak ho poškozená následovala, nebo když chtěl jít ven, tak mu třeba několikrát sebrala klíče a on nemohl nikam jít. Tak se třeba zamkl v pokojíčku. Dotlačil poškozenou do ložnice, hodil ji na postel, řekl, až se uklidní a přejde jí amok, ať přijde, zavřel dveře, zamkl, pak si uvědomil, že by mohla chtít na záchod, tak odemkl. Dotlačil jí do ložnice, stála na nohách, nechtyl jí nikdy za vlasy. Nestalo se nikdy, že by jí hlavou bouchl o zem. Poškozená má velkou představitost, proto asi uvádí to, co uvádí. V konfliktu oslovoval poškozenou vulgárními výrazy. Poškozená mu rovněž nadávala.
3. Svědkyně ██████████ ██████████, poškozená, se podrobně vyjádřila k chování obžalovaného s tím, že se seznámila s obžalovaným před pěti lety a po půl roce začali spolu bydlet. Bylo to docela v klidu. Pak tam začala jezdit jeho dcera a začalo docházet k nějakým hádkám. V tu dobu byla na tom zdravotně špatně, měla před operací se zády a docházelo k hádkám, že je neschopná, že je křipka a že se staral o bývalou přítelkyni a nadával, že se musí starat o dalšího křipka. Pak šla na operaci a hádky byly na denním pořádku. Potom se pohádali, šla za ním do pokoje, jak tam byl

s dcerou, ona vyšla z té místnosti a on za ní vyběhl, začal jí škrtit, ruku jí zalomil dozadu a přitlačil jí ke zdi. Ona mu říkala, že to bolí, že je po operaci, tak jí pustil. Pak byl chvíli klid, potom se to začalo stupňovat i na dovolené. Kdykoliv když se pohádali, tak byl jak smyslů zbavený. Vyběhl a začal jí škrtit. Nejhorší to bylo asi v prosinci, pohádali se, to jí škrtil, pak jí pustil, pak to začalo gradovat v lednu, to se pohádali, ona šla s ním do pokoje, tam na ni vystartoval, že jí složil k zemi, škrtil jí, chránila si akorát obličej, protože proti němu nebyla schopná. Bála se ho, byla paralyzovaná na té zemi a on jí v tom afektu držel za vlasy a mlátil jí hlavou o zem. Jak jí zalehl nohy, tak jí dával pěstí do břicha v té místnosti. Prosila ho, aby jí pustil, že jí to bolí. Pak ten afekt opadl a nechal ji. Další bylo v kuchyni, dohadovali se kvůli dceři, ona odešla, říkala si, že se s ním nebude hádat, ale když odešla z té místnosti, tak on za ní vyběhl a začal jí škrtit, odhodil jí na roh zdi a ona upadla do sedu. On jí nadával, ať se zvedne, což nebyla schopna, tak jí podebral a odtáhl do pokoje a tam jí zamkl a asi po hodině odemkl. Vygradovalo to v květnu, když šli spát a pohádali se. Říkala, že už to stačilo, že jdou spát a obžalovaný na ní vystartoval, on na ní skočil a začal jí škrtit takovým způsobem, že ani nevěděl, jak jí to bolí. Nemohla dýchat, začala brečet, měla strach a obžalovaný jí pak dal do sedu, aby vypadla z té místnosti. Byla v takovém šoku, že nebyla schopna udělat krok, potom jí zase začal škrtit, ona zakřičela a on pak z té místnosti odešel. Ze strachu vyběhla na chodbu a tam potkala souseda. Obžalovaný byl výbušné povahy, měli rozdílnou povahu na výchovu.

4. Svědkyně [REDAKCE], sousedka, uvedla, že ze začátku jí přišlo, že vztah obžalovaného s poškozenou je v pořádku, ke konci byla poškozená smutná a ustrašená, tak jí to přišlo. Zaznamenala konflikt mezi obžalovaným a poškozenou, slyšela bouchání dveří, šoupaní nábytku a hádky. Spíše byl více slyšet obžalovaný, poškozenou neslyšela. Slyšela to asi dvakrát či třikrát. Poškozená jí říkala, že jí dvakrát nebo jednou napadl. Potom ještě než byla na policii, tak za ní přišla a byla na krku poškrábaná, ubrečená, rozklepaná s tím, že jí obžalovaný napadl. Dvakrát se jí poškozená svěřila, že byla napadena obžalovaným. Prvně to byly modřiny s tím, že jí bolí záda, že do ní strčil. Ve druhém případě měla šrámy na krku, jestli něco dalšího, to neví. Takhle situace, ty hádky, mohly trvat tak 3 – 4 měsíce, potom soužití ukončila. Co si pamatuje, tak většina konfliktů byla v době, kdy tam měl obžalovaný dceru. Poškozená se jí svěřovala, že měla strach z obžalovaného. Když šla z práce, tak se bála jít domů, protože nevěděla, v jaké náladě bude obžalovaný. Svědek [REDAKCE], soused, uvedl, že obžalovaný je jeho kamarád a je mu nepříjemné vypovídat. Když spolu obžalovaný s poškozenou žili, tak slyšel nějaké zvuky, slyšel jak obžalovaného, tak i poškozenou, jak se hádají. Ve večerních hodinách potkal poškozenou, stála u vchodových dveří, měla poškrábaný krk, zhmožděny, bylo to zřetelně vidět, byla hodně rozrušená, chtělo se jí brečet. Řekla, že to má od obžalovaného. Když šel do svého bytu nahoru, tak jí obžalovaný zatáhl zpět do svého bytu a něco jí tam říkal, což neslyšel, nešla sama od sebe do bytu. Bylo to poprvé a naposledy, co byl u něčeho takového přítomen. Při hádkách z bytu slyšel obžalovaného, ten byl hlasitější, poškozenou skoro neslyšel. Svědek [REDAKCE] uvedl, že je kamarád poškozené. Poškozená se mu svěřila, že to s obžalovaným moc nefungovalo. Teprve po nějakém čase mu napsala, že se to zhoršilo a bavili se o tom. Naposledy bylo to, že jí napadl a před tím, že byly hádky kvůli dětem. Říkala mu, že se obžalovaného bála, že se zavírala do ložnice, ale když jí radil, aby s tím něco dělala, tak nic nedělala, teprve na konci poslechla. On osobně nebyl přítomen žádnému konfliktu. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že obžalovaný je její bývalý přítel, že spolu žili. Od své dcery je jí známo, že měli konflikty, ale ví vše z doslechu. S obžalovaným má dceru [REDAKCE]. Stávalo se, že tam byly hádky a jednou říkala, že slyšela poškozenou v noci plakat. Dcera si nestěžovala na chování poškozené, stěžovala si, že se hádali. Poškozenou neměla ráda, protože to brala tak, že odvedla tatínka mamince. Nezaznamenala, že by dceři poškozená ubližovala. S obžalovaným byli spolu skoro 15 let. Jejich soužití bylo pestré. Někdy tam bylo i napadání, když někdo nekýval hlavou do souhlasu, tak se

dokázal naštvat a dokázal i uhodit. Stávalo se to vždy, když [redacted] nebyla doma. Bylo tam i napadání, že do ní strčil a dal jí pěstí do zad. Jednou jí zbil, to chtěla volat otcí, ale vzal jí telefon, že jestli zavolá, tak uvidí ještě víc. Napadení bylo jak psychické, tak i fyzické. Dcera [redacted] měla tržnou ránu na břicho, nejdříve říkala, že jí to udělala poškozená, ale potom se jí přiznala, že to tak nebylo. Svědek [redacted] uvedl, že poškozená je jeho bývalá manželka. Není mu nic známo o jejich soužití. S bývalou manželkou měli konflikty, fyzicky se nenapadali. Děti o soužití matky mlčely. Občas se měli pohádat, ale více se k tomu nevyjadřovaly. Svědkyně [redacted] [redacted], dcera poškozené, uvedla, že v soužití poškozené a obžalovaného byly problémy, často se hádali a neshodovali se. Ze začátku to bylo dobré, ale potom to bylo horší. Většinou se hádali kvůli maličkostem. Když se hádali, tak většinou křičel obžalovaný na poškozenou, používal často ošklivé výrazy, poškozená tyto výrazy nepoužívala. Poškozená konflikty snášela špatně, často brečela. Obžalovaný to snášel dobře. K ní se choval obžalovaný dobře. Taktéž ke své dceři [redacted] byl obžalovaný hodný. Svědkyně [redacted] [redacted], spolupracovnice obžalovaného, uvedla, že byla přítomna tomu, kdy obžalovaný byl ve společnosti poškozené, tato byla ze začátku v pořádku, smála se a během minuty změnila svoji náladu. Dějala hysterické scény a nadávala mu. Poškozená žárlila na obžalovaného a i ji osočovala vulgárním slovem. Svědek [redacted] [redacted] kamarád obžalovaného, uvedl, že zpočátku byly v pohodě, je mu známo, že obžalovaný za nimi přišel a poškozené se to nelíbilo. Domníval se, že jsou v pohodě do chvíle, když mu obžalovaný řekl, že byl vyhoštěn z bytu. Svědek [redacted] [redacted], bratr obžalovaného, uvedl, že ze začátku byl vztah mezi obžalovaným a poškozenou v pohodě, ale pak začala poškozená hodně žárlit a začala mu všechno zakazovat. Poškozená dělala scény, a aby se to ukončilo, tak obžalovaný šel domů. Neviděl mezi nimi žádný fyzický atak, ani modřiny u poškozené. Obžalovaný mu řekl, že jí párkrát odstrčil.

5. Z výsledku a ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie prof.** [redacted] bylo zjištěno, že poškozená [redacted] v minulosti nikdy netrpěla psychickými problémy až do traumatizujících zážitků po opakovaném napadení bývalým partnerem. Od té doby je v péči psychologičky pro výše uvedenou duševní poruchu. Poškozená netrpí a ani v minulosti netrpěla závislostí na drogách, lécích, alkoholu či jiných návykových látkách. V průběhu vztahu s [redacted] vznikla u poškozené [redacted] citová závislost na jeho osobě. Ta se začala rozvíjet a sílit zvláště v raném období jejich známosti a po nastěhování se do společného bydlení. Projevovala se nadměrnou tolerancí nejen ke způsobu jeho života (alkohol, drogy), ale i na jeho agresivitu vůči její osobě. Poškozená [redacted] nebyla, právě ze silné emoční vazby na partnerovi, schopna se z této závislosti vymanit a vztah s [redacted] ukončit. Ukončit vztah byla schopna až, jak sama uvádí, když cítila, že jí jde o život. U [redacted] se v důsledku vzájemného vztahu a chování tehdejšího druha [redacted] [redacted] projevila a stále se ještě silně projevuje posttraumatická stresová porucha. Rozvíjela se během soužití.
6. Z výsledku a ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví psychologie PhDr.** [redacted] bylo zjištěno, že schopnosti posuzované [redacted] jsou plně zachovány a jako takové umožňují dostatečně kvalitní chápání skutečnosti. Recepce, retence i reprodukce odpovídají její intelektové výbavě a jako takové osvědčují její schopnost orientace místem, časem i sebou. Z výsledků psychologického vyšetření je možné konstatovat, že se ve výpovědích posuzované neprojevily žádné znaky, které by vedly k závěrům záměrného účelového zkreslování informací. V rámci výpovědí jsou tyto běžně sdílné a konvenují jako obecně věrohodné. V anamnéze ani v závěrech psychologického vyšetření nejsou zaznamenány žádné symptomy jakékoli duševní poruchy ani specifických poruch osobnosti. Nejsou patrné ani symptomy z okruhu diagnóz neurotických poruch, či poruch způsobených stresem. V rámci úplné normy lze

osobnost posuzované popsat velmi dobře jako regulovaný, sociálně adaptovaný typ, a to jak v sociální, tak ostatních sférách své vrstevnické oblasti. Momentální psychický stav je ovlivněn současnou situací, i vyšetřováním událostí, kdy toto připomenutí může vyvolávat i zvýšenou míru tenzí, či emoční nestability. Z hlediska hodnocení specifické věrohodnosti, sumarizované v Raskin a Stellerově 19ti bodové škále jsou zastoupené znaky podporující specifickou věrohodnost v hodnotě 16, nezastoupené v hodnotě 3, nehodnocené žádné, tedy plně potvrzující specifickou věrohodnost posuzované. Rysy náchylnosti přejímat názory jiných u posuzované nebyly zaznamenány. Určitou mírou ovlivňující sugesce je však možné spatřovat v působení okolí ovlivňující citové způsoby zpracování takových okolností. Po vyprcháání počáteční euforické zamilovanosti, následovalo společné hledání životních kompromisů. Vztah tedy charakterizovaný v rámci eskalace jako nevypořádaný s neregulovanými projevy partnera. U posuzované tedy od lásky až po prožívané úzkosti a obavy. Znaky odpovídající traumatizaci týrané osoby jako takové se u posuzované neprojevily. To, co se u ní však výrazné, je působení dozrívání posttraumatické stresové poruchy, které je (to působení) zpomalené i v důsledku procesů souvisejících s vyšetřováním. Doporučena psychoterapie.

7. Dále byly provedeny listinné důkazy, a to protokol o ohledání místa činu s náčrtem a fotodokumentací, fotografie, protokol o prohlídce těla s fotodokumentací, kopie návrhu, kopie usnesení, kopie lékařské zprávy, úřední záznamy, úřední záznam, kopie záznamu, fotografie, protokol o ohledání věci, lékařská zpráva, zpráva [REDAKCE], vyjádření České průmyslové zdravotní pojišťovny, úřední záznam, zpráva [REDAKCE] zpráva Městského úřadu [REDAKCE] kopie potvrzení a úředních záznamů o vykázání, kopie usnesení, oznámení přestupku, kopie oznámení přestupku, kopie úředních záznamů o vysvětlení, kopie zprávy, opis z evidence přestupků, opis z evidence rejstříku trestů, zpráva společnosti [REDAKCE]
8. Soud zhodnotil provedené dokazování, a to jednotlivě a ve vzájemných souvislostech, a dospěl k následujícím závěrům. V dané věci je obžalovanému kladeno za vinu, že v období nejméně od prosince 2020 do 23. 5. 2021 se měl chovat vědomě zlovolným způsobem ke své družce, zejména ji měl fyzicky a psychicky týrat, přičemž poškozená v důsledku jednání ze strany obžalovaného trpí syndromem posttraumatické stresové poruchy, tedy měl týrat osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, způsobit takovým činem těžkou újmu na zdraví a páchat takový čin delší dobu, čímž měl spáchat zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku. Obžalovaný se v této věci cítí nevinný, neudělal nic, za co by se měl poškozené omlouvat. Nejprve je nutno uvést, že obžalovaný a poškozená žili ve společném bytě v období nejméně od prosince 2020 do 23. 5. 2021, jedná se tedy o společné obydlí ve smyslu § 199 trestního zákoníku. Shodně obžalovaný a poškozená potvrdili, že zpočátku bylo jejich soužití bezproblémové, pak začaly vznikat neshody. Daná situace vygradovala až do té míry, že obžalovaný byl vykázán ze společné domácnosti. Intenzitu a způsob konfliktů hodnotí zúčastnění diametrálně odlišně. Stojí tedy proti sobě verze obžalovaného a verze poškozené. Poškozená se podrobně vyjádřila k chování obžalovaného, dále k tomu, jak toto chování vnímala a jak na ni působilo. Drobné nepřesnosti v její výpovědi lze dobře vysvětlit časovým odstupem od daného jednání a četností jednání obžalovaného. Ve prospěch věrohodnosti výpovědi poškozené vyzněl i závěr znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, jenž shledal výpověď poškozené za věrohodnou. Nelze rovněž přehlédnout, že obdobně nevhodně se měl chovat obžalovaný ke své bývalé přítelkyni [REDAKCE] v době jejich soužití. I k této se měl chovat agresivním způsobem. Ve prospěch věrohodnosti svědkyně [REDAKCE] vyzněl i listinný důkaz týkající se oznámení o nevhodném chování obžalovaného. Věc byla odložena. Přesto i tento důkaz má určitou vypovídací hodnotu. Podle názoru soudu lze i výpověď svědkyně [REDAKCE] považovat za

věrohodnou. Rovněž výpovědi svědků potvrzují konfliktní soužití jmenovaných. Zejména je nutno poukázat na výpovědi sousedů. Na základě takto provedeného dokazování soud musí konstatovat, že vyhodnotil výpověď poškozené [REDAKCE] jako věrohodnou a přesvědčivou do té míry, že lze o tuto výpověď ve spojení s dalšími důkazy opřít skutková zjištění popsána ve výroku rozsudku. Ve prospěch výpovědi obžalovaného vyzněly výpovědi svědků z okruhu jeho známých, jež ho nepovažují za člověka agresivního. K tomuto soud musí podotknout, že ani jedna ze jmenovaných osob nebyla přítomna v bytě obžalovaného při konfliktech mezi zúčastněnými, byli přítomni jednání, které se událo mimo byt. V této souvislosti je nutno poukázat na to, že jednání zúčastněných na veřejnosti či mimo obydlí nemusí v žádném případě korespondovat s jejich jednání, které se děje doma tzv. za zavřenými dveřmi a o tomto se v daném případě i jednalo. Pokud obžalovaný tvrdil, že jejich soužití sice bylo následně konfliktní, ale v žádném případě je nelze podřadit pod pojem týrání, tak jak je tvrzeno, tak k tomuto je nutno uvést následující. Je otázkou, co obžalovaný považuje za standardní model chování, jež podle jeho názoru nevybočuje z rámce obvyklého chování. Sám obžalovaný i částečně připustil, že v rámci konfliktu mezi zúčastněnými docházelo ke strkanicím, případně že i poškozenou fyzicky atakoval. Potvrdil i konflikt, v důsledku něhož následně byla poškozená zamčena v ložnici, i když popřel, že by ji tam uzamkl. I protokol o prohlídce těla poškozené ze dne 23. 5. 2021 včetně fotodokumentace prokazuje, že poškozená utrpěla zranění. Je zřejmé z provedeného dokazování, že jednání obžalovaného k poškozené eskalovalo do té míry, až v místě musela zasahovat policie a následně byl obžalovaný vykázán. Je zřejmé, že obžalovaný své jednání ve vztahu k poškozené zlehčuje a neuvědomuje si to, že jeho jednání bylo v danou chvíli nepřiměřené. Obžalovaný nemá nastavený standart správného chování v rámci konfliktu, a proto nemá ani správný náhled na své chování. Soud tedy otázku věrohodnosti uzavírá tak, že výpověď poškozené považuje za přesvědčivou a věrohodnou. Výpověď obžalovaného soud shledává za účelovou, neboť obžalovaný své jednání evidentně bagatelizuje, neuvědomuje si dosah svého jednání a ani nepřijatelnost jeho jednání ve vztahu k dalším osobám. Je zřejmé, že obžalovaný ani dnes si dostatečně neuvědomuje nevhodnost svého chování k poškozené a jaké nepříznivé následky tohoto jednání na ni jeho jednání mělo. Soud proto považuje skutková tvrzení obsažená ve výroku rozsudku za prokázaná. Následně si soud položil otázku, zda jednání, které popsala poškozená, je možno podřadit pod pojem týrání ve smyslu trestního zákoníku. Pod pojem týrání zařazujeme zlé nakládání, které se vyznačuje vyšším stupněm hrubosti a bezcitností a určitou trvalostí, kterou druhá osoba pocítuje jako těžké příkoří. Obžalovaný se ke své družce Pavlíně Teclové choval tak, že ji slovně napadal, ponižoval, urážel, napadal ji i fyzicky a jednalo se jednoznačně o jednání vedené se zlým úmyslem. Jednání, které ve své výpovědi popsala poškozená, lze ve svém souhrnu pod takto vymezený pojem týrání bez jakýchkoliv pochybností zařadit. U poškozené se v důsledku daného jednání vyvinul syndrom posttraumatické stresové poruchy tak, jak uvedl znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Pokud obhajoba obžalovaného namítala, že poškozená nemusela v obydlí setrávat, pokud tvrdila, že se k ní chová obžalovaný tímto způsobem, tak toto v žádném případě nemůže snižovat věrohodnost poškozené, protože pokud setrvala ve společném obydlí i přes chování obžalovaného, tak to v žádném případě neznamená, že se obžalovaný tak nechoval. Pokud bylo prokázáno, že obžalovaný se choval k poškozené zlovolným způsobem v období nejméně od prosince 2020 do 23. 5. 2021, tak lze toto období považovat za delší dobu, neboť se jedná o jednání, jež trvalo okolo šesti měsíců, což lze podřadit pod pojem delší doba odůvodňující přísnější právní kvalifikaci. Nevhodné jednání obžalovaného bylo i dříve, ale vystupňovalo se v daném období až do vykázání obžalovaného z bytu. Na základě výpovědi poškozené a závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie byl i prokázán následek jednání obžalovaného, neboť

v důsledku tohoto jednání poškozená utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu. Rovněž i znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie potvrdil u poškozené doznívání posttraumatické stresové poruchy. Obžalovaný navrhl doplnit dokazování o revizní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, soud považuje tento návrh obhajoby za nadbytečný, neboť provedené důkazy nevedou soud k závěru, že by bylo nutno v této věci vypracovat revizní znalecký posudek ohledně posttraumatické stresové poruchy u poškozené. Tato otázka byla provedenými důkazy dostatečně prokázána. Je nutno poznamenat, že posttraumatická stresová porucha může vzniknout, jak po dlouhodobém či čteném jednání, tak i po jednorázovém zážitku, jež ale musí být velmi intenzivní, a rovněž tento následek je i dán strukturou osobnosti poškozené. Pokud obžalovaný s těmito závěry pouze nesouhlasí, nemůže toto vést k dalšímu dokazování tak, jak navrhuje. Soud učinil závěr, že bylo provedeno dostatek důkazů, na základě nichž lze učinit závěr, že poškozená v důsledku jednání obžalovaného utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu. Soud proto dospěl k závěru o vině obžalovaného tak, jak ve výroku uvedeno.

9. Tím, že obžalovaný v období od prosince 2020 do 23. 05. 2021 opakovaně slovně a zejména fyzicky napadal [REDAKCE], svoji partnerku, se kterou žili ve společné domácnosti, přinejmenším ve výše popsaných čtyřech případech a kromě drobnějších fyzických poranění jí zejména způsobil syndrom posttraumatické stresové poruchy, který je těžkou újmou na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 1 písmeno i) trestního zákoníku, naplnil veškeré zákonné znaky zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) trestního zákoníku, a to v úmyslu nepřímém podle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákona.
10. Při úvaze o druhu a výměru trestu ve smyslu § 37 a 39 trestního zákoníku vzal soud v úvahu všechny okolnosti důležité pro odůvodnění konkrétního trestu ve smyslu § 125 odst. 1 trestního řádu, zejména přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného přečinu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného tak, jak vyplývají z provedeného dokazování, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, dále k jeho chování po činu. Na obžalovaného se hledí, jakoby nebyl soudně trestán, v čemž byla shledána polehčující okolnost. Přítěžující okolnost shledána nebyla. Obžalovaný spáchal zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku, jenž je ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí dva až osm let. Po zvážení všech okolností případu s přihlédnutím k osobnosti obžalovaného má soud za to, že postačí uložit trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestné sazby, tedy v trvání 30 měsíců. S ohledem na dosavadní způsob života má soud za to, že lze výkon trestu ještě podmíněně odložit. Soud tedy výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu tří let za současného vyslovení dohledu. S ohledem na charakter trestné činnosti, osobnost obžalovaného tak, jak vyplynulo z provedeného dokazování, má soud za to, že je nutno zvolit ještě dohled probačního úředníka nad jeho chováním. Vzhledem k tomu, že obžalovaný byl zavázán k náhradě újmy poškozené, soud mu současně stanovil přiměřenou povinnost ve zkušební době podle svých sil nahradit nemajetkovou újmu.
11. Poškozená se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč, přičemž tato újma vznikla v souvislosti s několikanásobným útokem obžalovaného. Poškozená se po fyzických a psychických útocích cítí nekonformně, obává se o svůj život a zdraví, kvalita jejího spánku se podstatně zhoršila a ztratila zájem o přátele a záliby. Je nepochybné, že obžalovaný svým jednáním zasáhl do tělesné a osobní integrity poškozené do té míry, že poškozená má právo na náhradu nemajetkové újmy. Adekvátní výše nemajetkové újmy byla soudem shledána ve výši 40 000 Kč s tím, že tato částka se jeví přiměřená danému jednání. Takto stanovená částka je adekvátní poměrům poškozené na straně jedné a poměrům

obžalovaného na straně druhé. Co se týče zbývajících nároku na nemajetkovou újmu, tak soud má za to, že je namístě poškozenou odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť rozhodování o vyšší částce by si vyžádalo další dokazování, jež je nad rámec stávajícího trestního řízení. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je výše uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka Tábor, prostřednictvím Okresního soudu v Pelhřimově.

Rozsudek může odvolání napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil řádně nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil řádně nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek napadnout krom obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven či omezen ve způsobilosti k právním úkonům, může i proti vůli obžalovaného za něho podat v jeho prospěch odvolání též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soud prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného.

Pelhřimov 26. října 2022

JUDr. Jitka Papežová, Ph.D.
předsedkyně senátu